Р Е Ш Е Н И Е
№ 42191

гр. София, 29.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 63 състав,** в публично заседание на 21.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **8803** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. М. Н. М. (A. M N M.), ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в Палестинска окупирана територия, без гражданство, подадена чрез адв. М. К., срещу Решение № 1165 от 29.06.2026г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ при МС), с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 9 от ЗУБ му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че оспореният административен акт е неправилен, незаконосъобразен, издаден в противоречие с материалноправните разпоредби на закона, при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в несъответствие с целта на закона. Твърди се нарушение на чл. 35 от АПК и чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, тъй като административният орган не е изяснил обективната истина в пълнота и е извършил едностранчива и формална оценка на събраните по преписката доказателстваСочи се, че отказът за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е постановен в разрез с практиката на Съда на Европейския съюз по дела Е. и Diakitй, тъй като в Палестинската окупирана територия е налице въоръжен конфликт с високо ниво на насилие, масови ограничения на придвижването, липса на сигурност и хуманитарна криза, като органът се е позовал избирателно на справката за държавата по произход. Претендира се отмяна на оспореното решение и връщане на административната преписка на органа за ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателят А. М. Н. М. се явява лично и се представлява от адв. М. К., който поддържа подадената жалба по изложените в нея съображения и моли за нейното уважаване. Изтъква, че първоначално приложената справка от 26.05.2026г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ описва изключително тежка обстановка на Западния бряг, която органът е цитирал избирателно, без да съобрази данните за безогледно насилие на безпрецедентни нива. По отношение на представената в съдебно заседание нова справка заявява, че е общоизвестно, че обявеното примирие не се спазва и нападенията продължават. Претендира присъждане на направените по делото разноски и представя списък на разноските по чл. 80 от ГПК.
Ответникът – председателят на Държавната агенция за бежанците при МС, редовно призован, се представлява в съдебно заседание от юрисконсулт А. Г., която оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна, а оспореното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Представя като писмени доказателства актуална Справка с вх. № МД-02-395 от 20.10.2026г. на Дирекция „Международна дейност и проекти“ при ДАБ относно актуалната обстановка в П.. Прави възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски.
Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител в съдебно заседание и не ангажира становище по съществото на оспорването.
Административен съд - София-град, I отделение, 63 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на страните и обсъди събраните по делото писмени доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:
Административното производство е образувано по молба за предоставяне на международна закрила с вх. № ПМЗ-В-577 от 06.04.2026г., подадена в Регистрационно-приемателен център (РПЦ) – С., отдел „ПМЗ – кв. В.“, рег. № УП 7493 от 06.04.2026г., от А. М. Н. М. (A. M N M.), от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], Палестинска окупирана територия, без гражданство (палестинец), етническа принадлежност: арабин, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, женен, ЛНЧ [ЕГН]. Към молбата е приложена и саморъчна молба на арабски език с вх. № КП-01-953 от 06.04.2026г., преведена на български език, в която лицето моли за закрила поради военния конфликт и липсата на сигурност в страната му по произход. Първоначално чуждият гражданин е регистриран с имена А. М. Намер М. въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и регистрационен лист от 06.04.2026г. При регистрацията си лицето е представило национален паспорт в оригинал с № N 5644623, издаден на 08.09.2022г. в [населено място] от Министерството на вътрешните работи на Палестинската власт, с валидност до 07.09.2027г. След официален превод на документа, с докладна записка с рег. № ПМЗ-В-819 от 07.05.2026г. имената на чужденеца в личното дело, картона и АИС „Бежанци“ са коригирани на А. М. Н. М. (A. M N M.). На 06.04.2026г. на кандидата е съставена дактилоскопна карта по Евродак (А. референтен № [банкова сметка], категория 1).
От материалите по преписката се установява, че А. М. Н. М. е пристигнал в Република Б. на 05.04.2026г. в 21:30 часа на ГКПП Аерогара С. с полет ТК1029 от И., притежаващ редовен палестински паспорт № N 5644623 с положена в него българска еднократна виза за краткосрочно пребиваване тип „С“ №[ЕИК], издадена на 04.02.2026г. от Консулската служба на Република Б. в Р., с цел пътуване „туризъм“ и валидност от 26.03.2026г. до 10.04.2026г. с разрешен престой 7 дни. Поради механични захабявания (драскотини) по паспорта първоначално му е издаден отказ за влизане № 117 от 05.04.2026г. на ГКПП Аерогара С.. В 08:30 часа на 06.04.2026г. чужденецът е подал молба за международна закрила до органите на ГПУ С. (вх. рег. № 817700-1066 от

06.04.2026г.), след което със Заповед № 4064з-454 от 06.04.2026г. на началника на РДГП – Аерогари е съпроводен и предаден с приемо-предавателен протокол на РПЦ – С., отдел „ПМЗ – кв. В.“. С Решение № 16 от 06.04.2026г. на директора на РПЦ – С. кандидатът е настанен в общежитието на отдел „ПМЗ – кв. В.“.

При регистрацията си на 06.04.2026г. чужденецът е информиран писмено на разбираем за него език (арабски) в присъствието на преводач за реда и процедурата за предоставяне на международна закрила, за неговите права и задължения, за правните последици при неспазване на задълженията или отказ за сътрудничество, както и за организациите, предоставящи безплатна правна и социална помощ в Република Б. (чл. 58, ал. 8 от ЗУБ). Подписани са формуляр за идентификация на потребностите, информация за правата и задълженията, допълнение относно определената зона за движение и декларация за съгласие за обработване на лични данни съгласно Регламент (ЕС) 2016/679.

В хода на производството с протокол с рег. № УП 7493 от 15.04.2026г. с чужденеца е проведено лично интервю от интервюиращия орган М. И. в присъствието на преводач от/на арабски език М. А.. По време на интервюто А. М. Н. М. потвърждава личните си данни и представя в оригинал: палестинска лична карта №[ЕИК], издадена на 27.09.2022г. в Н.; удостоверителен документ към личната карта с данни за съпругата му и двете му малолетни деца – син З. ([дата на раждане]) и син Н. А. ([дата на раждане]); както и палестинско свидетелство за управление на МПС № 927416, издадено на 18.03.2023г. в [населено място]. В интервюто чужденецът разказва, че е отрасъл и живял в [населено място], област С., П., където е завършил 11 клас и е работил като строителен работник. Твърди, че съпругата и двете му малолетни деца, както и неговите родители и братя и сестри, продължават да живеят в [населено място]. Заявява, че през 2023г. е пътувал легално като турист до Й.. През март 2026г. отново е пътувал до Й., като междувременно е получил туристическа виза за Б. от българското консулство в [населено място]. На 04.04.2026г. е осъществил полет от Й. през И. за С., като е разполагал и със закупен обратен билет за 09.04.2026г. Посочва, че целта му е била да дойде в Б., за да потърси закрила и да осигури бъдеще за децата си.

Като причини за напускане на държавата по произход жалбоподателят посочва общата несигурност в П., наличието на въоръжени лица и контролно-пропускателни пунктове, ограниченията върху свободното придвижване при необходимост от болнична помощ или раждане, страха от внезапни проверки и задържания, нередовния учебен процес за децата и падането на ракети покрай военния конфликт между И. и И.. Обяснява, че през 2016г. е бил задържан без причина от израелската армия за срок от две седмици по подозрение за намерен нож в автомобила му, но след като не доказали нищо срещу него, бил освободен без повдигнато обвинение. Декларира, че в П. никога не е имал проблеми, основани на етническата му принадлежност (арабин) или изповядваната религия (мюсюлманин - сунит); не е членувал в политически партии или въоръжени групировки; не е осъждан и не е бил преследван от палестинските власти.

На 08.05.2026г. с чужденеца е проведено допълнително интервю (протокол рег. № УП 7493 от 08.05.2026г.) по повод представен от него електронен носител (флаш памет) с видеоклипове от [населено място] и [населено място], свалени от публичен канал в приложението Т. („Ш. кодес алхбария“), отразяващи обстановка на насилие и военни действия. При прегледа на носителя интервюиращият орган е констатирал, че записите показват общодостъпни медийни кадри с неустановени лица, в които самият кандидат не участва и които нямат персонална връзка с неговия казус.

С писмо рег. № М-3634 от 11.05.2026г. (вх. рег. № УП 7493 от 12.05.2026г.) и писмо рег. № М-4416

от 28.05.2026г. (вх. рег. № УП 7493 от 29.05.2026г.) Държавната агенция „Национална сигурност“ (ДАНС) е уведомила органа, че на основание чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС не възразява на чужденеца да бъде предоставена закрила, в случай че отговаря на законовите условия по ЗУБ.
С молба-декларация от 08.06.2026г. и приложен 3-годишен договор за наем на недвижим имот от 08.06.2026г. кандидатът е заявил желание да пребивава на външен адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес]01, за което с докладна записка с рег. № ПМЗ-В-1043 от 08.06.2026г. е отразен изходът му от общежитието и е уведомено съответното РУ на СДВР.
По преписката е приложена Справка с вх. № МД-02-199 от 26.05.2026г., изготвена от отдел „Международна дейност“, дирекция „Международна дейност и проекти“ при ДАБ при МС, относно общото положение, актуалната политическа, икономическа и сигурностна обстановка в Западния бряг и района на Р.. Със становище с рег. № УП 7493 от 19.06.2026г. старши експерт М. И. е предложила на председателя на ДАБ да постанови отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.
С оспореното в настоящото производство Решение № 1165 от 29.06.2026г. председателят на ДАБ при МС, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във връзка с чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, е отказал предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на А. М. Н. М.. Административният орган е приел, че по отношение на кандидата не са налице предпоставките по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, тъй като той не е бил подложен на преследване в държавата си по произход поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение. Изтъкнато е, че чужденецът е напуснал родината си легално с редовен паспорт и туристическа виза, а изложените мотиви – осигуряване на по-добро бъдеще и образование за децата – определят лицето като икономически мигрант. Относно хуманитарния статут органът е приел, че не са налице условията по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ (липсва опасност от смъртно наказание, екзекуция, изтезание или нечовешко отнасяне), както и че въз основа на данните от Справка вх. № МД-02-199 от 26.05.2026г. обстановката на Западния бряг, макар и напрегната и белязана от икономически затруднения и инциденти, не се характеризира с такова ниво на безогледно насилие в условията на въоръжен конфликт, което да излага цивилно лице на реален риск само поради присъствието му там (чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ).
Оспореното решение е връчено на жалбоподателя в присъствието на преводач от арабски език. Жалбата срещу решението е подадена чрез административния орган на 15.07.2026г. (рег. № УП 7493) и е постъпила в Административен съд - София-град по Системата за сигурно електронно връчване (ССЕВ) на 17.07.2026г. под вх. № 25519.
В съдебното заседание на 21.10.2026г. по делото са приети цялата административна преписка, представената от процесуалния представител на ответника актуална Справка с вх. № МД-02-395 от 20.10.2026г. на Дирекция „Международна дейност и проекти“ при ДАБ относно актуалното състояние в П. (Западен бряг и Ивицата Газа), както и влязло в сила Решение № 9852 от 09.10.2026г. по к.адм.д. № 6294/2026г. на ВАС, Четвърто отделение.
При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:
Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от надлежна страна по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК – адресат на индивидуален административен акт, с който са засегнати негови законни права и интереси чрез отказ за предоставяне на търсената международна закрила. Оспорването е осъществено в законоустановения 14-дневен преклузивен срок по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ. Налице е годен за съдебно оспорване индивидуален административен акт.
Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.
Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а извършва служебна проверка за законосъобразността на

оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК – дали актът е издаден от компетентен орган, в установената форма, при спазване на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалния закон и с целта на закона.
Оспореният индивидуален административен акт е валиден. Издаден е от материално и териториално компетентен орган – председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, на когото по силата на чл. 48, ал. 1, т. 1 от ЗУБ изрично е предоставено правомощието да предоставя, отказва, отнема или прекратява международна закрила в Република Б..
Актът отговаря на изискванията за форма и съдържание по чл. 59, ал. 2 и ал. 3 от АПК и чл. 75, ал. 1 от ЗУБ. Решение № 1165 от 29.06.2026г. е съставено в писмена форма и съдържа изискуемите реквизити – посочен е издалият го орган, адресатът, правните и фактическите основания за издаването му, разпоредителна част и указания за реда и срока за обжалване. Административният орган е изложил ясни и последователни съображения защо приема, че спрямо кандидата не са осъществени материалноправните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. В решението е обсъдена бежанската история на чужденеца, анализирано е значението на предходното му задържане през 2016г., законният начин на пътуване, представените лични документи и съдържанието на електронния носител, както и актуалната информация за страната му по произход. Мотивите дават пълна възможност на лицето да разбере фактическите съображения на органа и да организира защитата си, а на съда – да осъществи цялостен контрол за законосъобразност.
При провеждане на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Молбата за закрила е регистрирана своевременно, образувано е лично дело и на кандидата са предоставени подробни указания за неговите права, задължения и етапите на производството на разбираем арабски език с преводач съгласно чл. 58, ал. 8 от ЗУБ. Проведено е лично интервю по чл. 63а от ЗУБ от оправомощено длъжностно лице, като е осигурен преводач на език, който чужденецът разбира и владее. Протоколът от интервюто е прочетен на кандидата и подписан без възражения. Осигурена е възможност на лицето да представи писмени и веществени доказателства в подкрепа на твърденията си, включително преведени официални документи за самоличност и електронен носител, за което е проведено и допълнително интервю на 08.05.2026г. Изискано е и е получено становище от ДАНС по чл. 58, ал. 10 от ЗУБ. Молбата е разгледана индивидуално и обективно съгласно чл. 73 и чл. 75, ал. 2 от ЗУБ и изискванията на Директива 2013/32/ЕС.
Относно материалната законосъобразност на отказа по чл. 8 от ЗУБ (статут на бежанец):
Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. По смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, като формите на преследване са изброени в чл. 8, ал. 5 от ЗУБ.
Правилен и обоснован е изводът на административния орган, че спрямо А. М. Н. М. не се установява осъществено преследване, нито съществува реален и обоснован страх от бъдещо преследване по някой от защитените от закона признаци. От проведените интервюта и данните по преписката безспорно се констатира, че жалбоподателят никога не е бил преследван или заплашван в П. поради своята раса, етнически произход

(арабин) или религия (мюсюлманин - сунит), които съставляват доминиращото мнозинство от населението в района. Чужденецът изрично декларира, че не е развивал политическа или обществена дейност, не е членувал в политически партии или въоръжени фракции и няма каквито и да било проблеми с официалните палестински власти.
Твърденията на жалбоподателя относно инцидента през 2016г., при който е бил задържан от израелската армия за срок от две седмици по подозрение за намерен нож в автомобила му, са правилно преценени от административния орган като изолирано събитие отпреди десет години, което е приключило без повдигане на обвинение, без осъждане и без каквито и да било последващи неблагоприятни последици за него. Това събитие няма характер на системно или повторяемо преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ и не поражда актуален риск за сигурността му. Показателен е фактът, че в периода след 2016г. жалбоподателят е продължил да живее спокойно в [населено място], сключил е брак, има две деца, снабдил се е с валидни документи за самоличност – лична карта, шофьорска книжка и редовен палестински паспорт, издаден на 08.09.2022г. в [населено място], без да среща каквито и да било пречки от властите. Неговото семейство – съпругата, двете му малолетни деца и родителите му – и към настоящия момент продължава да живее необезпокоявано в [населено място], област С..
Административният орган правилно е съобразил и начина на напускане на страната по произход. Чужденецът е напуснал П. напълно легално през 2026г. (както и при предишното си туристическо пътуване до Й. през 2023г.), преминал е през граничните пунктове с редовния си национален паспорт, получил е българска туристическа виза от Консулската служба в Р. и е осъществил пътуване със самолет до Б., като е разполагал със закупен обратен билет. Макар само по себе си легалното пътуване да не изключва автоматично нуждата от закрила, в контекста на цялостната бежанска история то подкрепя извода, че спрямо лицето не е имало предприети издирвателни или репресивни мерки. Както в интервюто, така и в молбата за закрила, жалбоподателят изрично заявява, че основната му цел е да осигури по-добро бъдеще, образование и жизнен стандарт за децата си, което по силата на § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на ВКБООН го определя като икономически мигрант, а не като лице, търсещо убежище от преследване по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ.
Поради това отказът за предоставяне на статут на бежанец е изцяло съобразен с материалния закон.
Относно материалната законосъобразност на отказа по чл. 9 от ЗУБ (хуманитарен статут):
Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1) смъртно наказание или екзекуция; 2) изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; 3) тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.
По делото липсват каквито и да било фактически данни или твърдения жалбоподателят да е изложен на опасност от смъртно наказание, екзекуция, изтезание или нечовешко и

унизително отнасяне по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, съответстващи на чл. 15, букви „а“ и „б“ от Директива 2011/95/ЕС и чл. 3 от ЕКПЧ.
Основният спорен въпрос се свежда до наличието на предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ (транспониращ чл. 15, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС). Съгласно задължителното тълкуване на Съда на Европейския съюз, дадено в решение от 17.02.2009г. по дело Е. (C-465/07), решение от 30.01.2014г. по дело Diakitй (C-285/12) и решение от 10.06.2021г. по дело CF и DN (C-901/19), предоставянето на субсидиарна закрила единствено въз основа на общата ситуация в страната по произход е изключителна мярка. Тя е приложима само тогава, когато степента на безогледно насилие, характеризиращо протичащия въоръжен конфликт, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия би било изложено на реален риск от тежки и лични заплахи за живота и личността си. Съгласно принципа на „пълзящата скала“ (т. 39 от дело C-465/07), колкото по-малко кандидатът е в състояние да докаже индивидуална насоченост на заплахата поради специфични лични обстоятелства, толкова по-висока степен на общо безогледно насилие следва да бъде доказана в района на произход.
В настоящия случай жалбоподателят не установява персонална насоченост на заплахата срещу него. Същевременно, от съвкупната преценка на приетите по делото официални справки на Дирекция „Международна дейност и проекти“ при ДАБ – Справка вх. № МД-02-199 от 26.05.2026г. и Справка вх. № МД-02-395 от 20.10.2026г., представляващи официални удостоверителни документи по чл. 179, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 91 от ЗУБ, се налага изводът, че в района на произход на чужденеца – Западния бряг (с. С., област С.) – обстановката не достига необходимия изключителен праг на повсеместно и безогледно насилие по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.
Следва ясно да се разграничи сигурностната ситуация в Ивицата Газа от обстановката на Западния бряг. Докато данните от справката от 20.10.2026г. установяват продължаваща критична хуманитарна и военна криза в Ивицата Газа, жалбоподателят никога не е живял. Неговото обичайно местопребиваване е в [населено място], област С. на Западния бряг. Видно от справките от 26.05.2026г. и 20.10.2026г., макар на Западния бряг и в района на С. и Р. да се наблюдават засилени израелски контролно-пропускателни режими, икономически спад, напрежение и спорадични инциденти, свързани с радикални заселници, тези събития имат локализиран и точков характер и не съставляват повсеместен въоръжен конфликт с безогледно насилие, застрашаващ автоматично всеки цивилен гражданин. Палестинската автономия упражнява граждански и административни функции в съответните зони, функционират държавните органи, здравните и образователните заведения, като на 26.04.2026г. на Западния бряг са проведени и местни избори при нормална организация и без сериозни инциденти за сигурността. Представените от жалбоподателя видеозаписи на флаш памет, свалени от публични канали в социалните мрежи, отразяват отделни общоизвестни сблъсъци и инциденти, но не установяват индивидуален риск за лицето и не променят общата оценка за интензитета на насилието в неговото населено място.
Този извод кореспондира изцяло и с трайната практика на Върховния административен съд по аналогични казуси на граждани, произхождащи от Западния бряг (в т.ч. представеното по делото Решение № 9852 от 09.10.2026г. по к.адм.д. № 6294/2026г. на ВАС, Четвърто отделение, касаещо район Н. на Западния бряг). В него ВАС приема, че

въпреки наличието на инциденти и напрежение, ситуацията на Западния бряг не разкрива вътрешен въоръжен конфликт до степен на повсеместност и безогледност, който да обоснове предоставяне на субсидиарна закрила само поради факта на пребиваване там.
По делото не са налице и предпоставките по чл. 9, ал. 6 от ЗУБ (няма членове на семейството с предоставен хуманитарен статут в Б.), нито основания по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут по други хуманитарни причини, доколкото кандидатът е в трудоспособна възраст, в добро здравословно състояние и не се позовава на такива обстоятелства.
С оспореното решение не е нарушен принципът за забрана за връщане (non-refoulement), прогласен в чл. 33 от Конвенцията за статута на бежанците от 1951г. и регламентиран в чл. 4, ал. 3 от ЗУБ. След като по делото се установи, че за А. М. Н. М. не съществува реален риск от преследване или тежки посегателства върху живота и личността му при завръщане в Западния бряг, отказът за предоставяне на международна закрила не влиза в противоречие със забраната за връщане.
По изложените съображения оспореното Решение № 1165 от 29.06.2026г. на председателя на ДАБ при МС се явява валиден, законосъобразен и обоснован административен акт, издаден без пороци по чл. 146 от АПК, а подадената срещу него жалба като неоснователна следва да бъде отхвърлена.
Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 4-то от АПК във връзка с чл. 84, ал. 3 и чл. 91 от ЗУБ, Административен съд - София-град, I отделение, 63 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. М. Н. М., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в Палестинска окупирана територия, без гражданство, срещу Решение № 1165 от 29.06.2026г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 9 от Закона за убежището и бежанците му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.
Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: